

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 13ης Ιουλίου 2006*

Στην υπόθεση T-413/03,

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd, με έδρα την Shandong (Κίνα),
εκπροσωπούμενη από τους O. Prost, B. Αυγουστίδη και E. Berthelot, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον M. Bishop,
επικουρούμενο από τον G. Berrisch, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους T. Scharf και
K. Talabér-Ricz,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και την

Degussa Knottingley Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον F. Renard, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1656/2003 του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές π-κρεσόλης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 234, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, Ε. Martins Ribeiro και Κ. Jürimäe, δικαστές,

γραμματέας: Κ. Ανδονά, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Φεβρουαρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2238/2000 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2000 (ΕΕ L 257, σ. 2, στο εξής: βασικός κανονισμός), ορίζει:

«Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.»

- 2 Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Όταν δεν υπάρχουν πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων ή όταν αυτές δεν είναι επαρκείς [...], η κανονική αξία του ομοειδούς προϊόντος υπολογίζεται με βάση το κόστος παραγωγής στη χώρα καταγωγής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και τα κέρδη [...].»

- 3 Το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού έχει ως εξής:

«Το κόστος υπολογίζεται κατ' αρχήν με βάση τα στοιχεία που τηρεί το μέρος σε σχέση με το οποίο διεξάγεται έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά ανταποκρίνονται στις γενικώς παραδεδεγμένες αρχές της λογιστικής που ισχύουν στην οικεία χώρα και ότι αποδεικνύεται πως τα στοιχεία αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και πώληση του υπό εξέταση προϊόντος.

Τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομισθεί σε σχέση με το θέμα της ορθής κατανομής του κόστους λαμβάνονται υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται πως η εκάστοτε κατανομή του κόστους ανταποκρίνεται σε πάγια πρακτική. Εφόσον δεν υπάρχει καταλληλότερη μέθοδος, προκρίνεται η κατανομή του κόστους με βάση τον κύκλο εργασιών [...]

- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«Στις έρευνες αντιντάμπινγκ για εισαγωγές από τη [...] Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, [...] η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν αποδεικνύεται [...] ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος [...]

Ιστορικό της διαφοράς

- 5 Η προσφεύγουσα είναι κινεζική εταιρία δραστηριοποιούμενη στην παραγωγή και εξαγωγή π-κρεσόλης.

- 6 Η π-κρεσόλη είναι τοξικό οργανικό χημικό προϊόν, διαθέσιμο σε διάφορους βαθμούς καθαρότητας, που όλοι έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά και τις ίδιες χρήσεις. Το εν λόγω προϊόν χρησιμοποιείται στη βιομηχανία ως ενδιάμεσο προϊόν για την παρασκευή άλλων προϊόντων. Η παραγωγή του, με βάση διάφορα χημικά προϊόντα, αφήνει, ανάλογα με τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο παρασκευής, ένα ή περισσότερα υποπροϊόντα. Μεταξύ αυτών των υποπροϊόντων ξεχωρίζει το θειώδες νάτριο και μια μικτή φαινόλη, που και αυτά χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία.

- 7 Κατόπιν καταγγελίας υποβληθείσας στις 13 Μαΐου 2002 από την εταιρία Degussa Knottingley Ltd (στο εξής: DKL), μοναδικό παραγωγό π-κρεσόλης στην Κοινότητα, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού, σχετικά με τις εισαγωγές π-κρεσόλης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

- 8 Η ανακοίνωση για την έναρξη αυτής της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 27ης Ιουνίου 2002 (ΕΕ C 153, σ. 7, στο εξής: ανακοίνωση σχετικά με την έναρξη).

- 9 Με τηλεομοιοτυπία της 12ης Ιουλίου 2002, η προσφεύγουσα έκανε γνωστή την ύπαρξή της στην Επιτροπή προκειμένου να συμπεριληφθεί στο δείγμα παραγωγών που μπορούσε να ληφθεί υπόψη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού.

- 10 Με τηλεομοιοτυπία της 16ης Ιουλίου 2002, η Επιτροπή, έχοντας επισημάνει ότι στην κατοχή της προσφεύγουσας βρισκόταν πλήρες ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ προοριζόμενο για τους παραγωγούς και τους εξαγωγείς στην Κοινότητα (στο εξής: ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ), δήλωσε ότι αυτό το ερωτηματολόγιο, δεόντως συμπληρωμένο, θα έπρεπε να της επιστραφεί μέχρι τις 26 Αυγούστου 2002.

- 11 Με τηλεομοιοτυπία της 24ης Ιουλίου 2002, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι μόνον τα τμήματα Α (Γενικές πληροφορίες), Β (Οικείο προϊόν), C (Λειτουργικές στατιστικές), D (Πωλήσεις του οικείου προϊόντος προς εξαγωγή στην Κοινότητα) και τα σχετικά μέρη (Πωλήσεις προς εξαγωγή) των τμημάτων G (Διορθώσεις — Ακριβοδίκαιη σύγκριση) και Η (Μηχανογραφημένα δεδομένα) του ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ έπρεπε να τις έχουν επιστραφεί μέχρι τις 26 Αυγούστου 2002. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι εάν, ύστερα από σχετική εξέταση, θα μπορούσε να τύχει, όπως είχε ζητήσει, της ίδιας μεταχειρίσεως με αυτήν που επιφυλάσσεται στις εταιρίες που δρουν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, θα έπρεπε τότε αυτή, επίσης εντός προθεσμίας που όπως είναι επόμενο θα της τασσόταν, να συμπληρώσει τα τμήματα Ε, F και τα σχετικά μέρη (Εσωτερικές πωλήσεις) των τμημάτων G και Η του εν λόγω ερωτηματολογίου.
- 12 Με έγγραφο της 26ης Αυγούστου 2002, η προσφεύγουσα διαβίβασε στην Επιτροπή την απάντησή της στα ερωτήματα των τμημάτων Α έως D του ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ. Η ίδια δήλωσε ότι δεν μπόρεσε, λόγω των θερινών διακοπών, να συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία σχετικά με το τμήμα G του εν λόγω ερωτηματολογίου, ενώ προσέθεσε ότι θα κατέβαλε κάθε προσπάθεια για να παράσχει αυτές τις πληροφορίες στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατόν.
- 13 Με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 2002, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι επρόκειτο να τύχει της ίδιας ακριβώς μεταχειρίσεως που επιφυλασσόταν και στις εταιρίες που δρούσαν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι είχε λάβει τις απαντήσεις της προσφεύγουσας στις ερωτήσεις των τμημάτων Α έως D του ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ και ζήτησε από την προσφεύγουσα να της διαβιβάσει τις απαντήσεις της στα ερωτήματα των τμημάτων Ε έως Η του εν λόγω ερωτηματολογίου μέχρι τις 8 Νοεμβρίου 2002. Η Επιτροπή εξέφρασε τη γνώμη ότι η αυστηρή τήρηση των προθεσμιών δεν ίσχυε μόνο για τη διαβίβαση των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, αλλά και για όλα τα λοιπά αιτήματα και στοιχεία που η προσφεύγουσα θα επιθυμούσε να της διαβιβάσει. Πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι η απάντησή της στο ερωτηματολόγιο θα αποτελούσε την κύρια βάση στην οποία η Επιτροπή θα στηριζόταν προκειμένου να διαπιστώσει την ύπαρξη τυχόν ντάμπινγκ, ενώ δήλωσε ότι επρόκειτο να πραγματοποιηθεί από υπαλλήλους της Επιτροπής επίσκεψη ελέγχου για την επαλήθευση των παρασχεθέντων στοιχείων.

- 14 Με έγγραφο της 1ης Οκτωβρίου 2002, η προσφεύγουσα πληροφόρησε την Επιτροπή ότι επρόκειτο να επιφέρει ορισμένες διορθώσεις στα στοιχεία που είχαν παρασχεθεί με την από 26 Αυγούστου 2002 απάντησή της στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, ενώ συνήψε στο έγγραφό της διάφορα εμπεριέχοντα τις διορθώσεις αυτές έγγραφα.
- 15 Με τηλεομοιοτυπία της 2ας Οκτωβρίου 2002, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι οι απαντήσεις που είχε δώσει σε ορισμένα μέρη των τμημάτων Α, C και D του ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ ήταν ατελείς και ζήτησε από την προσφεύγουσα να της διαβιβάσει μέχρι τις 16 Οκτωβρίου 2002 τα στοιχεία που έλειπαν.
- 16 Η προσφεύγουσα απάντησε στο αίτημα αυτό με τηλεομοιοτυπία της 16ης Οκτωβρίου 2002.
- 17 Στις 8 Νοεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα απέστειλε στην Επιτροπή τις απαντήσεις της στα ερωτήματα των τμημάτων Ε, Ε, G και Η του ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ.
- 18 Με τηλεομοιοτυπία της 15ης Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι θα γινόταν επιτόπιος έλεγχος και ζήτησε από την προσφεύγουσα να είναι διαθέσιμα, κατά τη διάρκεια του ελέγχου αυτού, όλα τα ενημερωτικά στοιχεία που είχαν χρησιμοποιηθεί για την κατάρτιση της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, καθώς και όλα τα μέλη του προσωπικού της προσφεύγουσας που είχαν συμμετάσχει στην κατάρτιση αυτή ή ήταν εν γνώσει της παραγωγής του οικείου προϊόντος, των πωλήσεων του ή των τηρηθέντων λογιστικών στοιχείων. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι σε περίπτωση που η προσφεύγουσα επρόκειτο να διαπιστώσει, κατά την προετοιμασία αυτή της επισκέψεως, λάθη στις απαντήσεις της στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, θα έπρεπε να την ενημερώσει κατάλληλα επισημαίνοντας με σαφήνεια τα λάθη και την αιτία τους.
- 19 Με τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα πληροφόρησε την Επιτροπή ότι μερικές απαντήσεις σε ορισμένα μέρη των τμημάτων Ε, F και G του

ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ, που της διαβιβάστηκαν στις 8 Νοεμβρίου 2002, ήσαν εσφαλμένες ή ατελείς και παρέσχε διορθωτικές πληροφορίες. Η προσφεύγουσα ανέφερε, ιδίως, τα συνολικά ποσά του κόστους παρασκευής (total manufacturing costs) και του κόστους παραγωγής (total costs of production) της π-κρεσόλης, πληροφορίες για τις οποίες τα σχετικά τετραγωνίδια του εντύπου αντιντάμπινγκ δεν είχαν συμπληρωθεί στις διαβιβασθείσες στις 8 Νοεμβρίου 2002 απαντήσεις. Η προσφεύγουσα ανέφερε ότι στα ποσά αυτά δεν συμπεριλαμβάνονταν το κόστος παρασκευής και παραγωγής των υποπροϊόντων και παρέσχε τα ποσά αυτού του κόστους.

- 20 Στις 25 και 26 Νοεμβρίου 2002, οι υπάλληλοι της Επιτροπής πραγματοποίησαν την επίσκεψη επιτόπιου ελέγχου.
- 21 Στις 20 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 510/2003 για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές παρά-κρεσόλης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 75, σ. 12, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Στην αιτιολογική σκέψη 25 του κανονισμού αυτού, σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας που ίσχυε για τους παραγωγούς-εξαγωγείς που είχαν συνεργασθεί και απήλαυαν των προνομίων του καθεστώτος εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες οικονομίας αγοράς, αναφερόταν ότι αυτή «[...] κατασκευάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού».
- 22 Με έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2003, η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, αντίγραφο του προσωρινού κανονισμού καθώς και, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, έγγραφο με τίτλο «Μέρος II — Εξήγηση του ντάμπινγκ» (Part II — Explanation of dumping), που περιελάμβανε στοιχεία σχετικά με τις λεπτομέρειες που υπόκεινταν των ουσιωδών γεγονότων και στοιχείων βάσει των οποίων επιβλήθηκαν προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ (στο εξής: έγγραφο ενδιάμεσης ενημέρωσης). Η Επιτροπή κάλεσε την προσφεύγουσα να της διαβιβάσει μέχρι τις 22 Απριλίου 2003 τα τυχόν σχόλιά της επί των εγγράφων αυτών.

- 23 Το σημείο 1.1.1, τελευταίο εδάφιο, του εγγράφου ενδιάμεσης ενημέρωσης παρέπεμπε στο παράρτημα I που περιείχε διορθωμένο πίνακα των συνολικών ποσών του κόστους παρασκευής (total manufacturing costs) της π-κρεσόλης. Με εξαίρεση τροποποιήσεις προκύπτουσες από διαφορετική λογιστική καταχώριση του κόστους ενεργείας και από τον καταλογισμό του κόστους μισθώσεως, τα αναγραφόμενα ποσά ήταν αυτά που είχαν παρασχεθεί από την προσφεύγουσα στις 8 Νοεμβρίου 2002.
- 24 Με τηλεομοιοτυπία της 22ας Απριλίου 2003, η προσφεύγουσα διαβίβασε στην Επιτροπή τα σχόλιά της επί του προσωρινού κανονισμού και του εγγράφου ενδιάμεσης ενημέρωσης. Στο πρώτο μέρος των σχολίων αυτών, η προσφεύγουσα έκανε μνεία των υποπροϊόντων παρασκευής π-κρεσόλης, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε αφαιρέσει το κόστος της παραγωγής από το συνολικό κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης και την ανάγκη, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, να γίνει μια τέτοια αφαίρεση. Η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει υπόψη αυτά τα σχόλια και να διαχωρίσει το κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων από αυτό της π-κρεσόλης.
- 25 Στις 19 Μαΐου 2003, έλαβε χώρα στην έδρα της Επιτροπής συνάντηση μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής.
- 26 Με τηλεομοιοτυπία της 26ης Μαΐου 2003, η προσφεύγουσα, ενεργώντας στο πλαίσιο της συναντήσεως αυτής, διαβίβασε στην Επιτροπή πρόσθετα στοιχεία σχετικά με την αφαίρεση του κόστους των υποπροϊόντων.
- 27 Με έγγραφο της 11ης Ιουλίου 2003, η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού, έγγραφο τελικής ενημέρωσης (general disclosure document) σχετικά με τα ουσιώδη γεγονότα και στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η πρόταση επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ (στο εξής: έγγραφο τελικής ενημέρωσης), το οποίο συμπεριλάμβανε το μέρος με τον τίτλο «Μέρος II — Εξήγηση του ντάμπινγκ» (Part II — Explanation of dumping), σχετικό με τα ληφθέντα από τα ενδιαφερόμενα μέρη σχόλια κατόπιν της εκδόσεως του προσωρινού κανονισμού. Η Επιτροπή κάλεσε την προσφεύγουσα να της διαβιβάσει μέχρι τις 23 Ιουλίου 2003 τα σχόλιά της επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης.

- 28 Στο σημείο 3.1, πέμπτο εδάφιο, του εγγράφου τελικής ενημέρωσης και στο σημείο 1.1 του μέρους του εν λόγω εγγράφου του σχετικού με τα ληφθέντα από τα ενδιαφερόμενα μέρη σχόλια, η Επιτροπή έκανε μνεία του αιτήματος της προσφεύγουσας για αφαίρεση του κόστους παραγωγής των υποπροϊόντων. Η Επιτροπή ανέφερε ότι απέρριψε το αίτημα αυτό για τον λόγο ότι τούτο δεν στηριζόταν σε τεκμηριωμένες αποδείξεις και ότι στα έγγραφα που ελήφθησαν υπόψη κατά τον επιτόπιο έλεγχο αναφερόταν ότι το άμεσο κόστος είχε ήδη επιμερισθεί στα διάφορα προϊόντα, πράγμα που αντιστοιχούσε στην αρχική απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ.
- 29 Ο πίνακας των συνολικών ποσών του κόστους παρασκευής (total manufacturing costs) της π-κρεσόλης, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του μέρους του εγγράφου τελικής ενημέρωσης σχετικά με τα σχόλια που ελήφθησαν από ενδιαφερόμενα μέρη, επαναλάμβανε, στη στήλη με τον τίτλο «TOTAL PC», τα ίδια αριθμητικά στοιχεία με αυτά της Επιτροπής στον πίνακα που ήταν συνημμένως στο έγγραφο ενδιάμεσης ενημέρωσης και μνημονεύεται στην ανωτέρω σκέψη 23.
- 30 Στις 22 Ιουλίου 2003, έλαβε χώρα στην έδρα της Επιτροπής συνάντηση μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής.
- 31 Με τηλεομοιοτυπία της 23ης Ιουλίου, που συμπληρώθηκε με τηλεομοιοτυπία της 25ης Ιουλίου 2003, η προσφεύγουσα διαβίβασε στην Επιτροπή τα σχόλια της επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης καθώς και επί ορισμένων εγγράφων.
- 32 Στο πρώτο μέρος των σχολίων της που έχουν διατυπωθεί στην τηλεομοιοτυπία της 23ης Ιουλίου 2003, η προσφεύγουσα επανήλθε στο ζήτημα της μη εκ μέρους της Επιτροπής αφαιρέσεως, στο έγγραφο τελικής ενημέρωσης, του κόστους των υποπροϊόντων και επί της ανάγκης να γίνει μια τέτοια αφαίρεση.

- 33 Στις 18 Αυγούστου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε και δημοσιοποίησε την πρότασή της κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές π-κρεσόλης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας [COM(2003) 505 τελικό στο εξής: πρόταση περί οριστικού κανονισμού].
- 34 Με τηλεομοιοτυπία της 25ης Αυγούστου 2003, η Επιτροπή απάντησε στα σχόλια της προσφεύγουσας, της 23ης και 25ης Ιουλίου 2003, επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης. Σχετικά με το ζήτημα της αφαιρέσεως του κόστους των υποπροϊόντων, η Επιτροπή απάντησε ότι η δοθείσα από την προσφεύγουσα στις 18 Νοεμβρίου 2002 πληροφορία είχε γίνει ύστερα από την καταληκτική ημερομηνία που είχε οριστεί για τη διαβίβαση στην Επιτροπή των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ και μόνο μία ημέρα πριν από την αναχώρηση της ομάδας της Επιτροπής για επίσκεψη ελέγχου, ότι αυτή η πληροφόρηση ήταν ανεπαρκώς δικαιολογημένη και επιπλέον διαψευδόταν από πληροφορίες παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα κατά τον επιτόπιο έλεγχο. Τέλος, η Επιτροπή ανέφερε ότι το αίτημα αφαιρέσεως του κόστους παραγωγής των υποπροϊόντων είχε γίνει ύστερα από την ενδιάμεση πληροφόρηση της 21ης Μαρτίου 2003, άρα ύστερα από την επίσκεψη ελέγχου, ότι, ως εκ τούτου, οι πληροφορίες που περιείχε το παράρτημα II της τελευταίας υποβολής στοιχείων της προσφεύγουσας, της 25ης Ιουλίου 2003, δεν μπορούσαν πλέον να ελεγχθούν και ότι τα έσοδα από πωλήσεις υποπροϊόντων δεν μπορούσαν να αφαιρεθούν από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος.
- 35 Στην τηλεομοιοτυπία της Επιτροπής της 25ης Αυγούστου 2003, η προσφεύγουσα απάντησε με τηλεομοιοτυπία της 29ης Αυγούστου 2003.
- 36 Στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1656/2003 του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές π-κρεσόλης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

(ΕΕ L 234, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Η δωδέκατη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, όμοια προς τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη της προτάσεως οριστικού κανονισμού, έχει ως εξής:

«[Η προσφεύγουσα] ισχυρίστηκε ότι το κόστος παραγωγής των δύο άλλων προϊόντων έπρεπε να αφαιρεθεί από το συνολικό κόστος παραγωγής επειδή προέρχονται από την ίδια διαδικασία παραγωγής και πωλούνται χωριστά. [Η προσφεύγουσα] δεν μπορούσε να αιτιολογήσει αυτόν τον ισχυρισμό με τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία. Όντως τα έγγραφα που συγκεντρώθηκαν επί τόπου έδειξαν ότι το άμεσο κόστος είχε ήδη κατανεμηθεί στα διάφορα προϊόντα, πράγμα που ήταν σύμφωνο με την αρχική απάντηση στο ερωτηματολόγιο. Επομένως, αυτός ο ισχυρισμός απορρίφθηκε.»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 37 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Δεκεμβρίου 2003, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 38 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Απριλίου 2004, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2004, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε αυτήν την αίτηση παρεμβάσεως. Με έγγραφο της 24ης Αυγούστου 2004, η Επιτροπή ενημέρωσε το Πρωτοδικείο ότι παραιτούνταν από την κατάθεση υπομνήματος παρεμβάσεως, ενώ θα ελάμβανε μέρος στην επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 39 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Μαΐου 2004, η DKL ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.

- 40 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Ιουλίου 2004, η προσφεύγουσα ζήτησε την απόρριψη της αιτήσεως παρεμβάσεως της DKL καθώς και, επικουρικώς, την τήρηση του απορρήτου ως προς την DKL σχετικά με ορισμένα μέρη του δικογράφου της προσφυγής, του υπομνήματος αντικρούσεως και απαντήσεως. Με δικόγραφο της ίδιας ημέρας, το Συμβούλιο ζήτησε να τηρηθεί το απόρρητο όσον αφορά ορισμένα στοιχεία της δικογραφίας αναφορικά με την DKL, διευκρινίζοντας ότι η αίτηση αυτή είχε υποβληθεί σε συμφωνία με την προσφεύγουσα και αντιστοιχούσε, κατ' ουσίαν, στην κατατεθείσα από την τελευταία αίτηση για τήρηση του απορρήτου.
- 41 Δεδομένου ότι η σύνθεση των τμημάτων του Πρωτοδικείου τροποποιήθηκε μετά τις 13 Σεπτεμβρίου 2004, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε, ως πρόεδρος, στο πέμπτο τμήμα, στο οποίο και ανατέθηκε, όπως ήταν επόμενο, η υπό κρίση υπόθεση.
- 42 Με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2004, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε την αίτηση παρεμβάσεως της DKL. Δεδομένου ότι επιτράπηκε παρέμβαση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σχετικά με εκπρόθεσμες παρεμβάσεις, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος δεν αποφάνθηκε επί των αιτήσεων για τήρηση του απορρήτου, αλλά δήλωσε ότι αυτές οι αιτήσεις θα λαμβάνονταν υπόψη, στο μέτρο που θα παρίστατο ανάγκη, για την κατάρτιση της εκθέσεως ακροατηρίου και της αποφάσεως που επρόκειτο να εκδοθεί.
- 43 Η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει τους υπολογισμούς επί των οποίων στηριζόταν η εκτίμηση της σχετικά με τη ζημία που είχε υποστεί η κοινοτική βιομηχανία.
- 44 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

45 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και την DKL, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

46 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της ακυρώσεως, προβάλλει τρεις λόγους. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης προσδιορισμού κατά τρόπο ενδεδειγμένο και λογικό της κανονικής αξίας καθώς και της υποχρέωσης επιδείξεως επιμελείας. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η υπολογισθείσα κανονική αξία δεν είναι αυτή του παρομοίου μόνον προϊόντος.

47 Κατ' αρχάς, πρέπει να εξεταστεί ο πρώτος λόγος.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 48 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εγκαίρως παρέσχε όλα τα απαιτούμενα στοιχεία και αμφισβητεί ότι το σχετικό με την αφαίρεση του κόστους παραγωγής των υποπροϊόντων στοιχείο παρασχέθηκε μετά τον επιτόπιο έλεγχο. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την κοινοτική νομολογία και την πρακτική των οργάνων του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει υπόψη εκπρόθεσμες απαντήσεις, υπό την επιφύλαξη ότι δεν θίγονται τα διαδικαστικά δικαιώματα των λοιπών συμμετεχόντων και δεν παρατείνεται αδικαιολογήτως η διαδικασία.
- 49 Εξάλλου, το Συμβούλιο παρέβη το καθήκον του μέριμνας ή επιμελείας. Από τη νομολογία προκύπτει, αφενός, ότι όταν ένα σχετικό με τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας γεγονός, που έχει ανακοινωθεί στις αρχές κατά τη διάρκεια της έρευνας, αρκεί για να γεννηθούν αμφιβολίες σχετικά με τον ενδεδειγμένο χαρακτήρα της υιοθετηθείσας από μια αρχή μεθοδολογίας, η τελευταία οφείλει να εξετάσει εμπεριστατωμένα την πρόταση που έχει γίνει από τον ενδιαφερόμενο, και, αφετέρου, ότι εάν ένα συμμετέχον μέρος οφείλει να συμμορφωθεί, όσον αφορά τις απαντήσεις στις ερωτήσεις, προς τον επιβληθέντα από την Επιτροπή τύπο και, στην αντίθετη περίπτωση, να παράσχει τις κατάλληλες εξηγήσεις, στην Επιτροπή εναπόκειται να εκτελέσει το καθήκον της μέριμνας ή επιμελείας, ερμηνεύοντας ορθώς τα παρασχεθέντα από αυτό το συμμετέχον μέρος δεδομένα. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα μνημονεύει τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, T-167/94, Nölle κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 1995, σ. II-2589), της 24ης Οκτωβρίου 2000, T-178/98, Fresh Marine κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-3331), και της 8ης Ιουλίου 2003, T-132/01, Euroalliances κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. II-2359).
- 50 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να αγνοήσει τον κανόνα αντιντάμπινγκ κατά τον οποίο το κόστους των υποπροϊόντων δεν θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη αλλά, αντιθέτως, να αφαιρεθεί. Όμως, η Επιτροπή επέδειξε απόλυτη αδιαφορία στις πολυάριθμες προσπάθειες της προσφεύγουσας προς διόρθωση του λάθους στο οποίο είχε εν προκειμένω υποπέσει το όργανο αυτό.

- 51 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται το άρθρο 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Η διάταξη αυτή επιβάλλει στην Επιτροπή σημαντικό καθήκον σύνεσης, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το ζήτημα της προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν βρέθηκε ενώπιον, κατά την προσφεύγουσα, εξαγωγέα αρνούμενου να συνεργαστεί, δεν έπρεπε να εφαρμόσει τον κανόνα των διαθέσιμων δεδομένων (που περιλαμβάνεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού), αλλά όφειλε να λάβει τα αναγκαία μέτρα, καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, προκειμένου να εξετάσει όσο το δυνατό καλύτερα όλες τις κατατεθείσες αποδείξεις, ενώ όφειλε να τροποποιήσει τη μορφή του ερωτηματολογίου και τον έλεγχο που ζητεί προκειμένου να τον προσαρμόσει στο συγκεκριμένο προϊόν που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης το άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ισχυριζόμενη, ταυτόχρονα, ότι, εν πάση περιπτώσει, τα παρασχεθέντα εν προκειμένω στην Επιτροπή στοιχεία δεν στερούνταν ποιότητας.
- 52 Η προσφεύγουσα παραθέτει με όλες τις σχετικές λεπτομέρειες τα στοιχεία αυτά, αμφισβητεί ότι αυτά ήσαν εσφαλμένα ή ανεπαρκή και υποστηρίζει ότι είναι η Επιτροπή αυτή που δεν μπόρεσε να τα εκτιμήσει ορθώς. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αίτησή της 8ης Νοεμβρίου 2002, όπως διορθώθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2002, σαφώς αφορούσε την αφαίρεση του κόστους των υποπροϊόντων. Υποστηρίζει ότι κατά την επίσκεψη ελέγχου έθιξε το ζήτημα αυτό και παρουσίασε στην Επιτροπή διάφορα αποδεικτικά έγγραφα, ειδικότερα δε τιμολόγια πωλήσεως των υποπροϊόντων. Ύστερα από τον προσωρινό κανονισμό, ματαιώς προσπάθησε να εξηγήσει εκ νέου στην Επιτροπή το ζήτημα των υποπροϊόντων, ενώ διαβίβασε στο εν λόγω κοινοτικό όργανο συμπληρωματικά έγγραφα.
- 53 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και την DKL, ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε εγκαίρως όλα τα στοιχεία σχετικά με τα δύο υποπροϊόντα παρασκευής της π-κρεσόλης. Η προβαλλόμενη εν προκειμένω από την προσφεύγουσα νομολογία αφορά μόνον το εάν η Επιτροπή μπορεί να αποδέχεται εκπροθέσμως υποβαλλόμενα στοιχεία. Όσο για τις αναφορές σε ορισμένες αποφάσεις του ΠΟΕ, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί ούτε τα συμπεράσματα που θα έπρεπε εν προκειμένω να συναχθούν ούτε τον λόγο για τον οποίο αυτά ασκούν επιρροή. Τέτοιες αποφάσεις, που δεν δεσμεύουν τον κοινοτικό δικαστή, ενισχύουν, εν πάση περιπτώσει, τη θέση του Συμβουλίου.

- 54 Όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση του καθήκοντος επιμελείας, οι αποφάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν στηρίζουν τη θέση της, και τούτο για τον λόγο ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο εκπλήρωσαν όλες τις απορρέουσες από τις αποφάσεις αυτές διαδικαστικές υποχρεώσεις.
- 55 Έτσι, πρώτον, δεν πρόκειται, όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, για το ζήτημα εάν τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη τον κανόνα αντιντάμπινγκ κατά τον οποίο δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το κόστος των υποπροϊόντων, αλλά για το ζήτημα εάν η προσφεύγουσα είχε εξηγήσει κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο ότι στο κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης που είχε δηλωθεί στην απάντηση της 8ης Νοεμβρίου 2002 περιλαμβανόταν και το κόστος των υποπροϊόντων.
- 56 Δεύτερον, η Επιτροπή έλαβε υπόψη σχετικά με τα υποπροϊόντα στοιχεία που είχαν παρασχεθεί από την προσφεύγουσα με τα έγγραφα της 8ης και 18ης Νοεμβρίου 2002 καθώς και κατά τη διάρκεια της επισκέψεως ελέγχου. Σύμφωνα με το Συμβούλιο, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε, κατά την επίσκεψη αυτή, ότι το κόστος των υποπροϊόντων επιμεριζόταν χωριστά και τούτο προέκυπτε από επιτόπου προσκομισθέντα έγγραφα, η Επιτροπή κατέληξε ότι αυτό το κόστος δεν μπορούσε να συμπεριληφθεί στο κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης. Το αποτέλεσμα θα ήταν διαφορετικό εάν η προσφεύγουσα είχε εξηγήσει κατά το χρονικό εκείνο σημείο ότι το κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων δεν επιμεριζόταν χωριστά και άμεσα και ότι το ποσό των [απόρρητο]¹ κινεζικών γιουάν (CNY) ήταν η αξία των πωλήσεων (όπως η προσφεύγουσα είχε ισχυριστεί ύστερα από την προσωρινή ενημέρωση).
- 57 Τρίτον, τα παρασχεθέντα μετά την επίσκεψη ελέγχου στοιχεία δεν έγιναν δεκτά διότι δεν κατέστη δυνατό να ελεγχθούν. Από κανένα σημείο της προβαλλόμενης από την προσφεύγουσα νομολογίας δεν προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να αποδέχονται μη ελέγξιμα στοιχεία που παρέχονται μετά την εκπνοή των προθεσμιών, και ιδίως μετά την επίσκεψη ελέγχου.

1 — Απαλειφθέντα απόρρητα δεδομένα.

- 58 Με το υπόμνημά του ανταπαντήσεως, το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή δεν δέχθηκε την αφαίρεση του κόστους των υποπροϊόντων ήσαν, πρώτον, το γεγονός ότι η απάντηση της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο αντιτάμπινγκ ήταν ατελής, δεύτερον, ότι κατά τη διάρκεια της επισκέψεως ελέγχου η προσφεύγουσα, για μια άλλη φορά, ούτε εξήγησε το πρόβλημα ούτε εμφάνισε τα τιμολόγια και, τρίτον, ότι τα λοιπά στοιχεία που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια των ακροάσεων μετά την επίσκεψη ελέγχου έρχονταν σε αντίθεση με τα προηγούμενως υποβληθέντα στοιχεία και δεν μπορούσαν να ελεγχθούν εντός των τασσομένων από τον βασικό κανονισμό προθεσμιών. Επιπλέον, καμιά από τις ομιλούμενες στην Κίνα γλώσσες δεν αποτελεί επίσημη κοινοτική γλώσσα και η Επιτροπή δεν υποχρεούται να μεταφράζει από τα κινεζικά σε κοινοτική γλώσσα τα έγγραφα που υποβάλλονται από εξαγωγέα προς στήριξη αιτήσεως μειώσεως του κόστους του παραγωγής.
- 59 Η προσφεύγουσα, αντίθετα προς ό,τι ισχυρίζεται, δεν συνεργάστηκε άψογα με την Επιτροπή. Η ποιότητα των παρασχεθέντων στοιχείων και όχι ο όγκος τους είναι αυτό που έχει καθοριστική σημασία. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η Επιτροπή έλεγξε, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων με την απαιτούμενη επιμέλεια. Δεν ήταν δυνατό, χωρίς δεύτερη επίσκεψη ελέγχου, να εξεταστούν τα οψίμως υποβληθέντα στοιχεία, που έρχονταν σε αντίθεση με τα προηγούμενα.
- 60 Προκειμένου περί της αναφοράς της προσφεύγουσας στα δικαιώματα άμυνας, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η Επιτροπή κατ' ουδένα τρόπο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας. Το εν λόγω κοινοτικό όργανο έδωσε στην προσφεύγουσα πολλές ευκαιρίες να καταστήσει γνωστή την άποψή της. Μάλλον η προσφεύγουσα είναι αυτή που, παρέχοντας εκπρόθεσμα, αντιφατικά και ατελή στοιχεία, άσκησε κακώς τα δικαιώματά της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 61 Από τη νομολογία προκύπτει ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζονται (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, NTN Togo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 19· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-97/95, Sinochem κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-85, σκέψη 51· της 17ης Ιουλίου 1998, T-118/96, Thai Bicycle Industry κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2991, σκέψη 32· της 4ης Ιουλίου 2002, T-340/99,

Arne Mathisen κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-2905, σκέψη 53, και της 28ης Οκτωβρίου 2004, T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. II-3663, σκέψη 48).

- 62 Επομένως, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή επί των εκτιμήσεων των κοινοτικών οργάνων πρέπει να περιορίζεται στη διαπίστωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, της ουσιαστικής ακρίβειας των γεγονότων που ελήφθησαν υπόψη προκειμένου να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, στην ύπαρξη πρόδηλης πλάνης όσον αφορά την εκτίμηση αυτών των γεγονότων ή στην ανυπαρξία καταχρήσεως εξουσίας (προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, βλ. ανωτέρω σκέψη 61, σκέψη 19, και απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-16/90, Nölle, Συλλογή 1991, σ. I-5163, σκέψη 12· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 67· η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 61 απόφαση Thai Bicycle Industry κατά Συμβουλίου, σκέψη 33· η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 61 απόφαση Arne Mathisen κατά Συμβουλίου, σκέψη 54, και η προπαρατεθείσα απόφαση στην ανωτέρω σκέψη 61 απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, σκέψη 49).
- 63 Ωστόσο, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όταν τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτίμησης, έχει ακόμα περισσότερο θεμελιώδη σημασία ο σεβασμός των παρασχεθεισών από την κοινοτική έννομη τάξη διασφαλίσεων, στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών, και ότι, μεταξύ αυτών των διασφαλίσεων, περιλαμβάνονται, ιδίως, η υποχρέωση του αρμόδιου κοινοτικού οργάνου να εξετάζει, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα ασκούντα εν προκειμένω επιρροή στοιχεία, το δικαίωμα του διοικουμένου να καθιστά γνωστή την άποψή του καθώς και να διαπιστώνει ότι η απόφαση είναι αρκούντως αιτιολογημένη (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 14, καθώς και η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 49 απόφαση Nölle κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 73).
- 64 Στην αλληλουχία αυτή, μολονότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας και, ειδικότερα, των μέτρων αντιντάμπινγκ, ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί να παρεμβαίνει όσον αφορά την επιφυλασσόμενη στις κοινοτικές αρχές εκτίμηση, παρ' όλ' αυτά, σ' αυτόν εναπόκειται να διαπιστώνει ότι οι εν λόγω αρχές έλαβαν υπόψη όλες τις ασκούμενες επιρροή περιστάσεις και εκτίμησαν τα στοιχεία του φακέλου με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια ώστε να θεωρηθεί ότι η κανονική αξία καθορίστηκε κατά τρόπο λογικό (προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 62 απόφαση Nölle, σκέψη 13· προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 62 απόφαση του Πρωτοδικείου Ferchimex κατά Συμβουλίου, σκέψη 67· απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1999,

T-48/96, Acme κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3089, σκέψη 39, και προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 49 απόφαση Fresh Marine κατά Επιτροπής, σκέψεις 73 έως 82). Συναφώς, από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού σαφώς προκύπτει ότι κάθε μια από τις μεθόδους υπολογισμού της κανονικής αξίας που απαριθμούνται σχετικώς πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπον που να εξασφαλίζει ένα εύλογο αποτέλεσμα, όπως άλλωστε ρητώς μνημονεύεται σ' αυτήν την παράγραφο 3 (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 35, καθώς και προπαρατεθείσα απόφαση Acme κατά Συμβουλίου, σκέψη 37).

65 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, μολονότι, στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, στην Επιτροπή εναπόκειται, ως διενεργούσα έρευνα αρχή, ο προσδιορισμός του αν το προϊόν που αφορά η διαδικασία αντιντάμπινγκ αποτελεί το αντικείμενο ντάμπινγκ και προκαλεί ζημία όταν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας και μολονότι, όπως είναι επόμενο, δεν μπορεί το εν λόγω κοινοτικό όργανο, στο πλαίσιο αυτό, να απαλλάσσεται από ένα μέρος του βάρους αποδείξεως που φέρει εν προκειμένω (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1997, T-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2391, σκέψη 74, καθώς και την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 64 απόφαση Acme κατά Συμβουλίου, σκέψη 40), εξίσου αληθές είναι ότι ο βασικός κανονισμός δεν απονέμει στην Επιτροπή καμία εξουσία έρευνας που να της επιτρέπει να εξαναγκάζει τους παραγωγούς ή εξαγωγείς τους οποίους αφορά η καταγγελία να συμμετέχουν στην έρευνα ή να παρέχουν πληροφορίες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξαρτώνται από την εκούσια συνεργασία των ενδιαφερομένων μερών όσον αφορά την παροχή των αναγκαίων στοιχείων εντός των τασσομένων προθεσμιών. Στην αλληλουχία αυτή, οι απαντήσεις αυτών των μερών στο προβλεπόμενο στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ερωτηματολόγιο καθώς και ο μεταγενέστερος έλεγχος τον οποίο η Επιτροπή μπορεί να διενεργεί επιτοπίως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 του ίδιου κανονισμού, είναι ουσιώδεις για τη διεξαγωγή της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Ο κίνδυνος που υφίσταται, σε περίπτωση μη συνεργασίας των επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η έρευνα, να λάβουν τα κοινοτικά όργανα υπόψη δεδομένα άλλα εκτός αυτών που περιλαμβάνονται στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο είναι συμφυής στη διαδικασία αντιντάμπινγκ, ενώ σκοπός είναι να ενθαρρυνθεί η καλόπιστη και επιμελής συνεργασία των επιχειρήσεων αυτών (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 64 απόφαση του Πρωτοδικείου Acme κατά Συμβουλίου, σκέψεις 42 έως 44, καθώς και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 1999, T-210/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3291, σκέψη 71).

- 66 Εξάλλου, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων του βασικού κανονισμού σχετικά με την ενημέρωση των ενδιαφερομένων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, οι επιταγές που απορρέουν από τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας. Πράγματι, οι επιταγές αυτές επιβάλλονται όχι μόνο στο πλαίσιο διαδικασιών δυναμένων να καταλήξουν σε κυρώσεις, αλλά και στο πλαίσιο των διαδικασιών έρευνας που προηγούνται της εκδόσεως κανονισμών αντιντάμπινγκ και που είναι δυνατόν να θίγουν τις οικείες επιχειρήσεις κατά τρόπο άμεσο και αντικειμενικό και να συνεπάγονται γι' αυτές δυσμενείς συνέπειες (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, *Al-Jubail Fertilizer* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψη 15).
- 67 Τέλος, από τη νομολογία προκύπτει ότι, μολοντί ο καθορισμός προθεσμιών για τη διαβίβαση από τις οικείες επιχειρήσεις στα κοινοτικά όργανα, στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ, απαντήσεων και ενημερωτικών στοιχείων δικαιολογείται από τον σκοπό της ορθής διεξαγωγής της διαδικασίας αυτής εντός των προβλεπομένων από τον βασικό κανονισμό προθεσμιών, τα κοινοτικά όργανα απολαύουν ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως ως προς τη σκοπιμότητα της λήψεως υπόψη των απαντήσεων και των στοιχείων που τους έχουν εκπροθέσμως διαβιβαστεί. Στο μέτρο που αυτή η λήψη υπόψη δεν ενέχει τον κίνδυνο να θιγούν διαδικαστικού χαρακτήρα δικαιώματα των λοιπών συμμετεχόντων μερών και δεν έχει ως αποτέλεσμα την αδικαιολόγητη παράταση της διαδικασίας, δεν μπορεί αυτή να θεωρηθεί ως παράτυπη (προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 49 απόφαση *Euroalliances* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 81).
- 68 Σ' αυτό ακριβώς το πλαίσιο πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα εάν, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, το Συμβούλιο έχει παραβεί την υποχρέωσή του επιμελούς εξετάσεως καθώς και την υποχρέωσή του για εύλογο καθορισμό της κανονικής αξίας.
- 69 Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει δύο εναλλακτικούς τρόπους υπολογισμού της κανονικής αξίας ενός προϊόντος. Σύμφωνα με τον πρώτο, τον ενδεικνυόμενο εν προκειμένω, η κανονική αξία υπολογίζεται βάσει του κόστους παραγωγής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά και λοιπά γενικά έξοδα καθώς και ένα λογικό περιθώριο κέρδους.

70 Εν προκειμένω, το πρόβλημα συνίσταται στο εάν δικαιολογημένα η Επιτροπή και το Συμβούλιο θεώρησαν, ενόψει των στοιχείων που διέθεταν, ότι το κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων της π-κρεσόλης δεν έπρεπε να αφαιρεθεί από το κόστος παραγωγής αυτού του τελευταίου προϊόντος και τούτο για τον λόγο ότι αυτό είχε κατά τρόπο άμεσο επιμερισθεί στα τα εν λόγω υποπροϊόντα.

Επί της απαντήσεως της προσφεύγουσας, της 8ης Νοεμβρίου 2002, στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ και επί της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002

71 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ενημέρωσε την Επιτροπή, πριν από την επίσκεψη ελέγχου, ότι η παραγωγή της π-κρεσόλης είχε ως αποτέλεσμα την παραγωγή των δύο υποπροϊόντων, ενός σκευάσματος φαινόλης και ενός θειώδους αλουμινίου —στην πραγματικότητα θειώδους νατρίου, όπως θα διορθώσει η προσφεύγουσα κατά την επίσκεψη ελέγχου— και ότι αυτά τα υποπροϊόντα είχαν ίδιες αγορές. Η προσφεύγουσα δήλωσε επίσης στην Επιτροπή ότι το κόστος παραγωγής των δύο υποπροϊόντων ανερχόταν, όσον αφορά την περίοδο έρευνας, σε [απόρρητο] CNY. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονταν στα τμήματα Ε έως Γ της απαντήσεως της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ της 8ης Νοεμβρίου 2002 και, ιδίως, προκειμένου περί αυτού του τελευταίου ποσού, στους πίνακες «ECCOP (F-4,6)» και «DMCOP (F-4,7)» που ήσαν συνημμένοι στα σημεία 6 και 7 του τμήματος F-4, με τίτλο «Κόστος παραγωγής», του εν λόγω ερωτηματολογίου, καθώς και στην τηλεομοιοτυπία της προσφεύγουσας της 18ης Νοεμβρίου 2002 που περιελάμβανε διορθώσεις στην απάντηση αυτή όσον αφορά, ειδικώς, τον συνυπολογισμό του κόστους των υποπροϊόντων.

72 Ειδικότερα, η τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002 σκοπούσε, αφενός, στο να συμπληρωθούν τα κενά που υπήρχαν στην απάντηση της 8ης Νοεμβρίου 2002, όσον αφορά ορισμένα τετραγωνίδια του πίνακα σχετικά με το κόστος που περιλαμβάνονταν στο σημείο 1 του τμήματος F-4 με τίτλο «Κόστος παραγωγής» του ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ (στο εξής: πίνακας F-4.1), και, αφετέρου, στο να πληροφορηθεί η Επιτροπή ότι στα ποσά που θα δηλώνονταν με τον πίνακα αυτό είχε ληφθεί υπόψη η αφαίρεση του κόστους παραγωγής των υποπροϊόντων. Κατά αυτόν τον τρόπο, ενώ το συνολικό κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης για την περίοδο έρευνας ανερχόταν σύμφωνα με τα αριθμητικά στοιχεία του πίνακα F-4.1, όπως αυτός είχε στις 8 Νοεμβρίου 2002, στο ποσό των [απόρρητο] CNY, αυτό το

συνολικό κόστος μειώθηκε, όπως είχε δηλωθεί σ' αυτόν τον πίνακα που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 18 Νοεμβρίου 2002, στο ποσό των [απόρρητο] CNY.

- 73 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι με την τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002 η προσφεύγουσα ζήτησε όπως το κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης για την περίοδο έρευνας οριστεί στα [απόρρητο] CNY και όχι στα [απόρρητο] CNY, δηλαδή μείωση κατά [απόρρητο] CNY αντιστοιχούσα, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, στο κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων όσον αφορά την περίοδο έρευνας.
- 74 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, όπως ακριβώς και με το ποσό των [απόρρητο] CNY, το ποσό των [απόρρητο] CNY περιλαμβανόταν ήδη στην απάντηση της 8ης Νοεμβρίου 2002. Έτσι, το τελευταίο αυτό ποσό περιλαμβάνονταν στο τετραγωνίδιο «Περίοδος έρευνας/Συνολικό κόστος παραγωγής» (IP/Total Production Cost) του ανακεφαλαιωτικού πίνακα κόστους του τμήματος F-4, σημείο 2, του ερωτηματολογίου αντιντάμπινγκ που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 8 Νοεμβρίου 2002 (στο εξής: πίνακας F-4.2).
- 75 Όμως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τόσο ο προσωρινός κανονισμός όσο και το έγγραφο ενδιάμεσης ενημέρωσης στηρίζονται αποκλειστικώς και μόνο στα στοιχεία που είχαν παρασχεθεί με τον πίνακα F-4.1, όπως αυτός είχε στις 8 Νοεμβρίου 2002, και δεν κάνουν αναφορά, έστω και για να τα αποκλείσουν, στην τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002 και στις διορθώσεις που αυτή περιελάμβανε.
- 76 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι αυτή η έλλειψη αναφοράς, από τον προσωρινό κανονισμό και από το έγγραφο ενδιάμεσης ενημέρωσης, στην τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002 εξηγείται από την ερμηνεία που η Επιτροπή έδωσε σ' αυτήν την τηλεομοιοτυπία και από τη θέση του εν λόγω οργάνου κατά την επίσκεψη ελέγχου της 25ης και 26ης Νοεμβρίου 2002.

Επί της ερμηνείας από την Επιτροπή της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002

- 77 Από τα υπομνήματα του Συμβουλίου ενώπιον του Πρωτοδικείου καθώς και από τις απαντήσεις του στις ερωτήσεις αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι η Επιτροπή εκτίμησε, από την ανάγνωση της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002, ότι η προσφεύγουσα επιμέριζε άμεσα το κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων της στα εν λόγω υποπροϊόντα, σύμφωνα με αναλυτική λογιστική μέθοδο γνωστή ως «των αποδόσεων».
- 78 Η μέθοδος αυτή συνίσταται, σύμφωνα με το Συμβούλιο, στον άμεσο επιμερισμό του κόστους παραγωγής, που γίνεται βάσει των αποδόσεων, μεταξύ των διαφόρων προϊόντων που προέρχονται από τη διαδικασία παραγωγής. Από τη χρήση αυτής της μεθόδου προκύπτει ότι το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος δεν περιλαμβάνει κανένα κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων. Αυτή η μέθοδος διακρίνεται, σύμφωνα με το Συμβούλιο, από μian άλλη μέθοδο, γνωστή ως «της εμπορικής αξίας», στηριζόμενη στην εμπορική αξία ή την τιμή πώλησεως των υποπροϊόντων. Αυτή η μέθοδος δεν συμπεριλαμβάνει άμεσο επιμερισμό του κόστους των εν λόγω υποπροϊόντων, αλλά συνεπάγεται αφαίρεση του κόστους αυτού από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος.
- 79 Ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή έκρινε, σε πρώτη ανάλυση και κατά την ανάγνωση της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002, ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποιούσε τη μέθοδο των αποδόσεων είναι ότι, στις δύο υποσημειώσεις της προσφεύγουσας στην τηλεομοιοτυπία αυτή με τις οποίες εξηγούσε τους λόγους των διορθώσεων στις απαντήσεις της στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, η προσφεύγουσα εκφραζόταν με όρους κόστους παραγωγής αυτών των υποπροϊόντων και όχι με όρους εμπορικής αξίας ή τιμής πώλησεως.

Επί της επισκέψεως ελέγχου και του προσωρινού κανονισμού

- 80 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι διάδικοι διαφωνούν ως προς το περιεχόμενο των ανταλλαγισών απόψεών τους σε σχέση με τα υποπροϊόντα κατά την επίσκεψη

ελέγχου. Έτσι, ενώ η προσφεύγουσα διατείνεται ότι σαφώς επανέλαβε, κατά την επίσκεψη αυτή, το αίτημά της για αφαίρεση, που είχε ήδη διατυπωθεί εγγράφως στις 18 Νοεμβρίου 2002 και εκ νέου βεβαιωθεί από το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε αντιληφθεί αυτό το αίτημα, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε στην Επιτροπή ότι το κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων είχε κατά τρόπο άμεσο επιμερισθεί στα υποπροϊόντα, πράγμα που επέτρεψε στην Επιτροπή να θεωρήσει ότι δεν υπήρχε λόγος να το αφαιρέσει.

- 81 Προκειμένου περί του ζητήματος κατά ποιο τρόπο αυτή η παρανόηση μπορούσε ή έπρεπε να διαλυθεί, πρέπει να υπομνησθεί ότι, αν η Επιτροπή είχε κατ' ανάγκη κατά νου, όταν έθιγε το ζήτημα των υποπροϊόντων κατά την επίσκεψη ελέγχου, τη δική της ανάγνωση της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002, που στηριζόταν στο γράμμα των υποσημειώσεων αυτής της τηλεομοιοτυπίας, ανάγνωση η οποία απέκλειε οποιαδήποτε αφαίρεση, το όργανο αυτό δεν μπορούσε, παρ' όλ' αυτά, να αγνοεί το περιεχόμενο των συνοδευόμενων από αριθμητικά στοιχεία διορθώσεων που είχαν γίνει με αυτήν την τηλεομοιοτυπία στην απάντηση της 8ης Νοεμβρίου 2002. Στη συνέχεια, η Επιτροπή όφειλε, ή θα όφειλε, να έχει επίγνωση της αντιφάσεως μεταξύ της *a priori* αναγνώσεώς της της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002, που μνημονεύεται στη ανωτέρω σκέψη 77, και του συνοδευόμενου από αριθμητικά στοιχεία αιτήματος αφαιρέσεως του ποσού του κόστους παραγωγής της π-κρεσόλης που διατυπωνόταν σ' αυτήν την τηλεομοιοτυπία και μνημονεύεται στην ανωτέρω σκέψη 73.
- 82 Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν επιδίωξε να διαλύσει την ανωτέρω αντίφαση.
- 83 Πράγματι, από τα υπομνήματα του Συμβουλίου προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε θέσει «συγκεκριμένο ερώτημα» στην προσφεύγουσα: αυτό που είχε σχέση με το εάν η προσφεύγουσα επιμέριζε άμεσα το κόστος που συνδεόταν με βάση τις αποδόσεις που είχαν επιτευχθεί κατά την παραγωγή της π-κρεσόλης. Η προσφεύγουσα απάντησε καταφατικώς. Αυτή η απάντηση «επιβεβαίωσε» την Επιτροπή όσον αφορά τη θέση της κατά την οποία δεν έπρεπε να αφαιρεθεί το κόστος των υποπροϊόντων. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή είχε εκτιμήσει ανώφελο να ερευνήσει περαιτέρω για το κόστος των υποπροϊόντων. Στα υπομνήματα της προσφεύγουσας γίνεται επίσης μνεία της ελλείψεως ενδιαφέροντος της Επιτροπής σχετικά με το

ζήτημα των υποπροϊόντων από της απαντήσεως της προσφεύγουσας στο σχετικό ερώτημα της Επιτροπής. Το περιεχόμενο του πρακτικού της επισκέψεως ελέγχου, που καταρτίστηκε από την Επιτροπή στις 3 Δεκεμβρίου 2002 και προσκομίστηκε από το Συμβούλιο σε απάντηση γραπτού ερωτήματος του Πρωτοδικείου, καθώς και οι δηλώσεις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ενισχύουν επίσης αυτήν την περιγραφή των ανταλλαγισών απόψεων που έγινε μεταξύ των διαδίκων κατά τη διάρκεια της επισκέψεως ελέγχου σχετικά με τα υποπροϊόντα.

84 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή, μετά την απάντηση της προσφεύγουσας στο ερώτημα αν πρέπει να ληφθούν υπόψη τα υποπροϊόντα, δεν ανέφερε στην τελευταία τις συνέπειες που η ίδια αντλούσε απ' αυτή την απάντηση, δηλαδή τη μη αφαίρεση του κόστους των υποπροϊόντων, και τούτο μολονότι αυτές οι συνέπειες έρχονταν σε αντίφαση με το συνοδευόμενο από αριθμητικά στοιχεία περιεχόμενο της τηλεμοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002, που αφορούσε τον καθορισμό του κόστους παραγωγής της π-κρεσόλης στα [απόρρητο] CNY και όχι στα [απόρρητο] CNY, δηλαδή μείωση κατά [απόρρητο] CNY αντιστοιχούσα, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, στο κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων, και περιείχε έτσι, κατ' ουσίαν, αίτημα αφαίρεσεως του κόστους των υποπροϊόντων.

85 Το Πρωτοδικείο σημειώνει ότι, ελλείψει οποιασδήποτε επισημάνσεως από την Επιτροπή της δυσχέρειας αυτής, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε, κατ' αυτό το χρονικό σημείο της έρευνας, να γνωρίζει ότι η Επιτροπή είχε καταλήξει ότι δεν συνέτρεχε λόγος να προβεί στην αφαίρεση του κόστους των υποπροϊόντων. Πράγματι, μόνον η Επιτροπή μπορούσε να έχει επίγνωση —και επομένως μπορούσε να διαπιστώσει— την αντίφαση μεταξύ των συνοδευόμενων από αριθμητικά στοιχεία αιτημάτων που περιλαμβάνονταν στην τηλεμοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002 και του τρόπου με τον οποίο σκόπευε να αντιμετωπίσει το κόστος των υποπροϊόντων. Η σιγή της Επιτροπής κατά την επίσκεψη ελέγχου έδινε στην προσφεύγουσα το δικαίωμα, στην αλληλουχία εκείνη, να σκεφθεί ότι το αίτημά της για αφαίρεση είχε γίνει αντιληπτό και δεν προκαλούσε, έτσι όπως είχαν τα πράγματα, δυσχέρειες.

86 Πάντως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ισχυρίστηκαν ότι ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή δεν προέβη, με τον προσωρινό κανονισμό, στην αφαίρεση του κόστους των υποπροϊόντων οφείλεται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο

αντιντάμπινγκ, επαρκή στοιχεία προς δικαιολογία μιας τέτοιας αφαίρεσης. Πάντως, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τους διαδικούς στις απαντήσεις που πρέπει να δοθούν στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ ούτε να προβούν σε «έρευνα προς πάσα κατεύθυνση». Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ισχυρίστηκαν επίσης ότι δικαιολογημένα η Επιτροπή, κατά την επίσκεψη ελέγχου και ενόψει του ολίγου χρόνου που διέθετε, περιορίστηκε στο να καταγράψει τις απαντήσεις της προσφεύγουσας, χωρίς να οφείλει να αντιδράσει σ' αυτές τις απαντήσεις.

- 87 Όπως προκύπτει από την παραταθείσα στην ανωτέρω σκέψη 65 νομολογία, είναι ακριβές ότι ουδόλως υποχρεούται η Επιτροπή να υποκαθιστά τους ενδιαφερομένους στη λήψη των στοιχείων που οι τελευταίοι οφείλουν να της παράσχουν στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ. Ειδικότερα, μολονότι η Επιτροπή οφείλει να ελέγχει, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια των πληροφοριών οι οποίες παρέχονται από τους ενδιαφερομένους και επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματά της (βλ. άρθρο 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού), η υποχρέωση αυτή προϋποθέτει ότι αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν συνεργαστεί με την Επιτροπή, κατά την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού. Έτσι, σύμφωνα με την τελευταία αυτή διάταξη, όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνηθεί την πρόσβαση στα αναγκαία στοιχεία ή δεν τα παράσχει εντός των προβλεπομένων στον βασικό κανονισμό προθεσμιών ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, τα προκαταρκτικά ή τελικά συμπεράσματα, θετικά ή αρνητικά, μπορούν να συναχθούν βάσει των διαθέσιμων δεδομένων. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι ο ενδιαφερόμενος έχει παράσχει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία.
- 88 Ωστόσο, το Πρωτοδικείο επισημαίνει, εν πρώτοις, ότι δεν αμφισβητείται το ότι η προσφεύγουσα δεν υπήρξε, σε κανένα σημείο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, υπαίτια για έλλειψη συνεργασίας, κατά την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού.
- 89 Στη συνέχεια, και κυρίως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι δεν στηρίζεται σε πραγματικά στοιχεία το επιχείρημα του Συμβουλίου και της Επιτροπής, που αντλείται από το ότι η μη εκ μέρους του τελευταίου κοινοτικού οργάνου αφαίρεση με τον προσωρινό κανονισμό του κόστους των υποπροϊόντων οφείλεται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ ή κατά την επίσκεψη ελέγχου, επαρκή στοιχεία που να δικαιολογούν μια τέτοια αφαίρεση.

- 90 Πράγματι, μια τέτοια προβαλλόμενη ανεπάρκεια των παρασχεθέντων από την προσφεύγουσα στοιχείων δεν αποτελεί τον λόγο για τον οποίο η Επιτροπή δεν αφαίρεσε το κόστος των υποπροϊόντων, αλλά αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή από τα στοιχεία και τις απαντήσεις της προσφεύγουσας είχε αντιληφθεί ότι η τελευταία δεν επιθυμούσε αυτήν την αφαίρεση. Όπως εκτίθεται στην ανωτέρω σκέψη 83, η Επιτροπή εκτίμησε, κατά την επίσκεψη ελέγχου, ότι είχε «επιβεβαιωθεί» όσον αφορά την εκτίμησή της, στην οποία είχε a priori προβεί κατά την ανάγνωση της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002, σύμφωνα με την οποία δεν έπρεπε να αφαιρεθεί το κόστος των υποπροϊόντων.
- 91 Εάν ευσταθούσε η θέση της οποίας υπεραμύνθηκαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, θέση που στηριζόταν στον ισχυρισμό ότι το ανεπαρκές των παρασχεθέντων προς στήριξη του αιτήματος αφαίρεσεως στοιχείων είναι αυτό που δικαιολόγησε τη μη αφαίρεση, τότε η Επιτροπή θα ωθείτο, κατά την επίσκεψη ελέγχου, στο να επισημάνει ευθύς εξ αρχής στην προσφεύγουσα ότι το εν λόγω αίτημα αφαίρεσεως, αυτό καθεαυτό, δεν συνοδευόταν, εν τοις πράγμασι, από επαρκείς δικαιολογήσεις ώστε να μπορεί λυσιτελώς να ληφθεί υπόψη. Επιπλέον και εφόσον η Επιτροπή παρέλειψε να ειδοποιήσει την προσφεύγουσα σχετικά με αυτή την ανεπάρκεια κατά την επίσκεψη ελέγχου, υποχρεούνταν τουλάχιστον, κατ' εφαρμογή των υποχρεώσεων της λεπτομερούς και αιτιολογημένης ενημέρωσεως, που ρητώς προβλέπονται, αντιστοίχως, στο άρθρο 20, παράγραφος 1, και στο άρθρο 14, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και υπενθυμίζονται από την παρατιθέμενη νομολογία, αντιστοίχως, στις ανωτέρω σκέψεις 66 και 63, να δηλώσει, στο έγγραφο ενδιάμεσης ενημέρωσης και στον προσωρινό κανονισμό, ότι το αίτημα αφαίρεσεως του κόστους των υποπροϊόντων είχε απορριφθεί ελλείψει πειστικών αποδείξεων. Όμως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τόσο η ενδιάμεση ενημέρωση όσο και ο προσωρινός κανονισμός σιωπούν απολύτως όσον αφορά το ζήτημα της αφαίρεσεως του κόστους των υποπροϊόντων.
- 92 Ο τρόπος κατά τον οποίο η Επιτροπή ερμήνευσε την τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002 και το γεγονός ότι αυτό το όργανο δεν επισήμανε στην προσφεύγουσα την αντίφαση που υφίστατο μεταξύ του τρόπου με τον οποίο ετοιμαζόταν να αντιμετωπίσει το κόστος των υποπροϊόντων και των λεπτομερών ποσών που περιλαμβάνονταν σ' αυτή την τηλεομοιοτυπία είχαν ως συνέπεια το ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να προβεί, κατά την επίσκεψη εκείνη, σε κανένα από τους ελέγχους, που ωστόσο θα επιβάλλονταν εάν, δεδομένου ότι είχε ήδη εκτεθεί η προμνημονευθείσα αντίφαση, είχε αρχίσει ένας διάλογος μεταξύ των ενδιαφερομένων που θα οδηγούσε στη διάλυση της παρεξηγήσεως και θα ωθούσε την Επιτροπή στο να διαπιστώσει ότι η προσφεύγουσα ζητούσε αφαίρεση του κόστους των υποπροϊόντων.

- 93 Συναφώς, δεν μπορεί να γίνουν δεκτά τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σύμφωνα με τα οποία η Επιτροπή, ενόψει του περιορισμένου χρόνου που είχε προβλεφθεί για την επίσκεψη ελέγχου και του όγκου των στοιχείων που έπρεπε να ελεγχθούν, έφερε, κατά την επίσκεψη εκείνη, και άλλες υποχρεώσεις εκτός αυτής του να σημειώσει παθητικώς τις απαντήσεις της προσφεύγουσας, ενόψει μεταγενέστερης αναλύσεως.
- 94 Πράγματι, μολοντί είναι ακριβές ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται, στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ και, ιδίως, κατά την επίσκεψη ελέγχου, να υποκαθιστά τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία οφείλουν να συνεργάζονται εντίμως και αποτελεσματικώς με την Επιτροπή, παρέχοντάς της τα αναγκαία και ακριβή στοιχεία, εξίσου αληθές είναι ότι, υπό τις ιδιαίτερες εν προκειμένω περιστάσεις, η Επιτροπή δεν μπορούσε, άλλως θα παρέβαινε την υποχρέωση της επιμελούς εξετάσεως, να παραλείψει να επισημάνει στην προσφεύγουσα την αντίφαση που είχε ή θα έπρεπε να είχε επισημάνει μεταξύ, αφενός, του συνοδευόμενου από αριθμητικά στοιχεία περιεχομένου της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002 και, αφετέρου, του ότι από την απάντηση της προσφεύγουσας αυτή αντιλαμβανόταν ότι η τελευταία δεν ζητούσε την αφαίρεση του κόστους των υποπροϊόντων.
- 95 Εξάλλου, στο μέτρο που με τα προμνημονευθέντα επιχειρήματα προβαλλόταν ότι η Επιτροπή είχε την ανάγκη να προβεί σε μεταγενέστερη ανάλυση των απαντήσεων της προσφεύγουσας προκειμένου να λάβει την οριστική θέση της ως προς τον τρόπο με τον οποίο έπρεπε να αντιμετωπίσει το κόστος των υποπροϊόντων, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι τούτο ανατρέπεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή θεώρησε, κατά την επίσκεψη ελέγχου, ότι είχε επιβεβαιωθεί όσον αφορά τη θέση της σχετικά με τον τρόπο που έπρεπε να αντιμετωπισθεί το εν λόγω κόστος και, ως εκ τούτου, δεν έκρινε πλέον αναγκαία περαιτέρω έρευνα επί του θέματος αυτού.
- 96 Από το σύνολο των ανωτέρω νομικών στοιχείων προκύπτει ότι η Επιτροπή, ενόψει των ιδιαιτερώσεων εν προκειμένω περιστάσεων, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη όσον αφορά την εκτίμηση της του περιεχομένου της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002 και παρέβη την υπομνησθείσα από την παρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 64 υποχρέωσή της να λάβει υπόψη όλες τις ασκούμενες επιρροή

περιστάσεις και να εκτιμήσει τα στοιχεία του φακέλου με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια ώστε να μπορεί να θεωρήσει ότι η κανονική αξία είχε προσδιοριστεί κατά τρόπο εύλογο.

- 97 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα εάν αυτές οι σημειωθείσες στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού παρατυπίες είχαν ως συνέπεια τον παράνομο χαρακτήρα του προσβαλλομένου κανονισμού. Πράγματι, το γεγονός ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παρέβη την υποχρέωσή της επιμελούς εξετάσεως κατά το αρχικό στάδιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη και τον παράνομο χαρακτήρα του θεσπισθέντος από το Συμβούλιο οριστικού κανονισμού.

Επί του προσβαλλομένου κανονισμού

- 98 Στην αιτιολογική σκέψη 12 του προσβαλλομένου κανονισμού, το Συμβούλιο, επαναλαμβάνοντας κατά γράμμα τη διατύπωση της προτάσεως οριστικού κανονισμού της Επιτροπής, αντιμετώπισε το ζήτημα των υποπροϊόντων ως εξής:

«[Η προσφεύγουσα] ισχυρίστηκε ότι το κόστος παραγωγής των δύο άλλων προϊόντων έπρεπε να αφαιρεθεί από το συνολικό κόστος παραγωγής επειδή προέρχονται από την ίδια διαδικασία παραγωγής και πωλούνται χωριστά. [Η προσφεύγουσα] δεν μπορούσε να αιτιολογήσει αυτόν τον ισχυρισμό με τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία. Όντως τα έγγραφα που συγκεντρώθηκαν επί τόπου έδειξαν ότι το άμεσο κόστος είχε ήδη επιμεριστεί στα διάφορα προϊόντα, πράγμα που ήταν σύμφωνο με την αρχική απάντηση στο ερωτηματολόγιο. Επομένως, αυτός ο ισχυρισμός απορρίφθηκε.»

- 99 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο διατήρησαν, στην πρόταση οριστικού κανονισμού και στον προσβαλλόμενο κανονισμό, τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπιστηκαν τα υποπροϊόντα κατά το στάδιο του προσωρινού κανονισμού.

- 100 Έτσι, η Επιτροπή και το Συμβούλιο διατήρησαν το ποσό των [απόρρητο] CNY, που είχε ληφθεί υπόψη στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού ως κόστος παρασκευής της π-κρεσόλης, και ενέμεναν στην επιλογή να μην αφαιρεθεί το κόστος των υποπροϊόντων, των οποίων η ύπαρξη και η εμπορία δεν αμφισβητούνται από την Επιτροπή και το Συμβούλιο, όπως αυτά τα κοινοτικά όργανα επιβεβαίωσαν απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πράγμα που σημειώθηκε στα σχετικά πρακτικά.
- 101 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα εάν της επιλογής να μην αφαιρεθεί το κόστος των υποπροϊόντων προηγήθηκε ή όχι, όταν το ίδιο επαναλήφθηκε κατά το στάδιο της προτάσεως οριστικού κανονισμού και, κυρίως, κατά το στάδιο του προσβαλλομένου κανονισμού, παράβαση της υποχρέωσης λήψεως υπόψη όλων των ασκουσών επιρροή περιστάσεων και εκτιμήσεως των στοιχείων του φακέλου με όλη την επιβαλλόμενη επιμέλεια ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι η κανονική αξία προσδιορίστηκε κατά τρόπο εύλογο, κατά την έννοια της παρατιθέμενης στην ανωτέρω σκέψη 64 νομολογίας.
- 102 Το Συμβούλιο προβάλλει ενώπιον του Πρωτοδικείου τέσσερα επιχειρήματα, για να δικαιολογήσει την εμμονή του, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, στη λύση που είχε επιλεγεί κατά το στάδιο του προσωρινού κανονισμού.
- 103 Το πρώτο επιχειρήμα του Συμβουλίου συνίσταται στον ισχυρισμό ότι η απάντηση της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ ήταν ατελής.
- 104 Όμως, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το επιχειρήμα αυτό αφορά γεγονότα προγενέστερα του προσωρινού κανονισμού και, επομένως, ότι προϋφίστατο του εν λόγω κανονισμού. Πάντως, είτε αληθές είτε όχι, αυτό το επιχειρήμα δεν εμπόδισε την Επιτροπή να παραδεχθεί, εμμέσως πλην σαφώς, κατά το στάδιο του εν λόγω προσωρινού κανονισμού, την ύπαρξη και την εμπορία των υποπροϊόντων και να επιφυλάξει όσον αφορά το κόστος τους ειδική αντιμετώπιση συνιστάμενη στη μη

αφαίρεσή τους για τον λόγο ότι αυτό το κόστος είχε ήδη υπολογιστεί στα υποπροϊόντα. Επομένως, το επιχείρημα αυτό ουδόλως είναι διαφωτιστικό όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή και το Συμβούλιο ενέμειναν, στην πρόταση οριστικού κανονισμού και στον προσβαλλόμενο κανονισμό, επί της επιλεγείσας λύσεως, λόγω προδήλου πλάνης εκτιμήσεως και παραβάσεως της υποχρεώσεως επιμελείας, στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού.

- 105 Το δεύτερο επιχείρημα του Συμβουλίου συνίσταται στον ισχυρισμό ότι, κατά τη διάρκεια της επισκέψεως ελέγχου, η προσφεύγουσα δεν εξήγησε εκ νέου το πρόβλημα των υποπροϊόντων ούτε επέδειξε τα τιμολόγια αυτών.
- 106 Το Πρωτοδικείο σημειώνει ότι ούτε αυτό το δεύτερο επιχείρημα μπορεί να γίνει δεκτό, διότι, για άλλη μια φορά, αυτό αφορά γεγονότα προγενέστερα του προσωρινού κανονισμού και, επομένως, προϋφίστατο του εν λόγω κανονισμού. Το προσβαλλόμενο γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν εξήγησε εκ νέου το πρόβλημα κατά την επίσκεψη ελέγχου ούτε επέδειξε τα τιμολόγια πωλήσεως των υποπροϊόντων, έστω και αν υποτεθεί αληθές, πράγμα που η προσφεύγουσα, κατά τα λοιπά, ρητώς αμφισβητεί, δεν εμπόδισε την Επιτροπή να δεχθεί, και πάλι, την ύπαρξη και την εμπορία των υποπροϊόντων κατά το στάδιο του προσωρινού κανονισμού και ουδόλως εξηγεί το γιατί διατηρήθηκε στον προσβαλλόμενο κανονισμό η ίδια αντιμετώπιση με αυτήν που είχε επιφυλαχθεί, στο στάδιο αυτό, στο κόστος των υποπροϊόντων.
- 107 Επικουρικώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, ακόμα και αν υποτεθεί, όπως διατείνεται το Συμβούλιο, ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε συμπληρωματικά στοιχεία στο στάδιο της επισκέψεως ελέγχου, τούτο οφείλεται αποκλειστικώς στο γεγονός ότι η στάση της Επιτροπής κατά την επίσκεψη αυτή την έκανε να σκεφθεί ότι το αίτημά της για αφαίρεση είχε καταστεί απολύτως κατανοητό και δεν προκαλούσε δυσχέρειες στο πλαίσιο της τότε καταστάσεως (βλ. ανωτέρω σκέψη 85). Το Πρωτοδικείο εκτιμά, πράγμα που οι διάδικοι ουδόλως αμφισβήτησαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι, αν η Επιτροπή είχε επισημάνει την αντίφαση που υφίστατο μεταξύ του συνοδευόμενου από αριθμητικά στοιχεία περιεχομένου της τηλεομοιοτυπίας της 18ης Νοεμβρίου 2002 και αυτού που εκείνη αντιλαμβάνονταν από τις απαντήσεις της προσφεύγουσας, το πρόβλημα θα είχε συζητηθεί μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών και το ζήτημα των υποπροϊόντων θα είχε διασαφηνιστεί.

- 108 Το Πρωτοδικείο διευκρινίζει ότι με τις ανωτέρω σκέψεις δεν υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να διενεργήσει «έρευνα προς κάθε κατεύθυνση». Απλώς πρέπει να αντληθούν οι συνέπειες από τις υποχρεώσεις, όπως υπενθυμίζεται στις ανωτέρω σκέψεις 63 και 64, που υπέχει το ασκούν το οικείο λειτουργήμα όργανο, όπως, εν προκειμένω, της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως να εξετάσει με προσοχή και αμεροληψία όλες τις ασκούμενες επιρροές πτυχές της προκειμένης περιπτώσεως και να εκτιμήσει τα στοιχεία του φακέλου με όλη την επιβαλλόμενη επιμέλεια ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι η κανονική αξία προσδιορίστηκε κατά εύλογο τρόπο. Από αυτές τις υποχρεώσεις απορρέει ότι, υπό την επιφύλαξη ελλείψεως συνεργασίας κατά την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν, όταν δεν μπορούν λογικώς να θεωρήσουν ότι έχουν επαρκώς διαφωτιστεί σχετικά με ζήτημα που ωστόσο έχει άμεση καθοριστική αξία για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας, να το επισιμάνουν σαφώς στον οικείο επιχειρηματία. Η υποχρέωση αυτή απηχεί την προβλεπόμενη στο άρθρο 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού υποχρέωση να ελεγχθεί, στο μέτρο του δυνατού, η ακρίβεια των στοιχείων που έχουν παρασχεθεί από τους ενδιαφερομένους και επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματα των κοινοτικών οργάνων.
- 109 Το τρίτο επιχειρήμα που προβάλλει το Συμβούλιο αποτελείται από δύο μέρη. Αφενός, τα παρασχεθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία έρχονται σε αντίφαση με τα προηγούμενως προσκομισθέντα και, αφετέρου, διαβιβάστηκαν εκπροθέσμως και σε γλώσσα αλυσιτελή.
- 110 Ως προς τον σχετικό με αντίφαση ισχυρισμό, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να ευδοκιμήσει για τους ακόλουθους λόγους.
- 111 Πρώτον, ο ισχυρισμός αυτός προβλήθηκε αποκλειστικώς από το Συμβούλιο με σκοπό να επικριθούν τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία. Τούτο ουδόλως προσφέρει στο εν λόγω κοινοτικό όργανο την ευκαιρία να δικαιολογήσει τη λύση που επελέγη τελικώς από αυτό για την αντιμετώπιση των υποπροϊόντων. Όμως, μια λύση που στηρίζεται, στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και έλλειψη επιμελούς εξετάσεως του φακέλου δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει, στο στάδιο του οριστικού κανονισμού, για τον λόγο ότι τα στοιχεία που η προσφεύγουσα υπέβαλε μεταγενέστερα περιέχουν αντιφάσεις. Ένα τέτοιο επιχειρήμα δεν αποτελεί δικαιολόγηση της τελικώς επιλεγείσας από το Συμβούλιο αντιμετώπισεως του

ζητήματος, όπως εξάλλου δεν αποτελούν κάτι τέτοιο τα δύο πρώτα εξετασθέντα ανωτέρω επιχειρήματα.

- 112 Περαιτέρω, και επικουρικώς, δεν αποδείχθηκε το υποστατό ορισμένων από τις προβαλλόμενες από το Συμβούλιο αντιφάσεις τις οποίες αυτό μνημονεύει στο υπόμνημά του αντικρούσεως.
- 113 Έτσι, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δηλώνει «ότι το κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων δεν έχει διαχωριστεί από το κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης» και ζητεί «όπως το ειδικό κόστος που συνδέεται με την παραγωγή των υποπροϊόντων αφαιρεθεί από το κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης» ή το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δίσταζε μεταξύ της μεθόδου των αποδόσεων και της μεθόδου της εμπορικής αξίας δεν αποτελούν πραγματικές αντιφάσεις στις διαδοχικές δηλώσεις της προσφεύγουσας. Η αντίφαση, στο μέτρο που αυτή υφίσταται, θέτει σε αντιπαράθεση, στην πραγματικότητα, τα αιτήματα της προσφεύγουσας και τον τρόπο με τον οποίο τα αντιλήφθηκε η Επιτροπή κατά το στάδιο του προσωρινού κανονισμού. Η εν λόγω αντίφαση φαίνεται, επίσης, να προέρχεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο δίνουν, κατά τρόπο περιοριστικό, βαρύτητα στον τύπο των μεθόδων λήψεως υπόψη του κόστους των υποπροϊόντων όπως μνημονεύεται στις ανωτέρω σκέψεις 77 και 78. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει, υπό την επιφύλαξη του σεβασμού των γενικώς αποδεκτών στην οικεία χώρα λογιστικών αρχών, κανένα ειδικότερο περιορισμό ως προς τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση και τη λογιστική αντιμετώπιση του κόστους.
- 114 Προκειμένου περί του ισχυρισμού του Συμβουλίου ότι τα παρασχεθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία ήσαν εκπρόθεσμα και μη ελέγξιμα, είτε αυτό οφείλεται σε λόγους σχετικούς με προθεσμίες είτε σε λόγους σχετικούς με τη χρησιμοποιηθείσα γλώσσα, ούτε αυτός μπορεί να δικαιολογήσει τη διατήρηση, στο στάδιο του προσβαλλομένου κανονισμού, μιας αρχικής λύσεως που στηριζόταν σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης και σε έλλειψη επιμελούς εξετάσεως του φακέλου.
- 115 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι αυτός ο ισχυρισμός δεν είναι βάσιμος.

- 116 Πράγματι, προκειμένου, πρώτον, περί του προβαλλομένου από την Επιτροπή με την τηλεομοιοτυπία της 25ης Αυγούστου 2003 εκπρόθεσμου χαρακτήρα όσον αφορά το στοιχείο που δόθηκε από την προσφεύγουσα στις 18 Νοεμβρίου 2002 σχετικά με τα υποπροϊόντα, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το Συμβούλιο παραιτήθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από την προβολή αυτού του ισχυρισμού.
- 117 Παρ' όλ' αυτά, γεγονός είναι ότι η θέση που η Επιτροπή έλαβε στην πρότασή της οριστικού κανονισμού και αυτή που το Συμβούλιο υιοθέτησε στον προσβαλλόμενο κανονισμό στηρίχθηκαν, κυρίως, σ' αυτόν τον προβαλλόμενο χαρακτήρα.
- 118 Αφενός, δεν αμφισβητείται ότι η τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002, οπωσδήποτε μεταγενέστερη κατά μερικές μόνον ημέρες της καταληκτικής ημερομηνίας για την κατάθεση της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, περιήλθε παρ' όλ' αυτά στην Επιτροπή επτά ημέρες πριν από την επίσκεψη ελέγχου. Αφετέρου, αυτή η τηλεομοιοτυπία αποτελούσε απάντηση σε τηλεομοιοτυπία της Επιτροπής της 15ης Νοεμβρίου 2002, με την οποία ρητώς κλήθηκε η προσφεύγουσα να επισημάνει όλα τα λάθη που θα αποκαλύπτονταν επ' ευκαιρία της προετοιμασίας της επισκέψεως ελέγχου. Τέλος, θεωρείται δεδομένο ότι η τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002 ελήφθη υπόψη εγκαίρως από την Επιτροπή. Εξάλλου, η Επιτροπή, πράττοντας έτσι, έκανε απλώς χρήση της ευχέρειας, όπως αναγνωρίζεται από την παρατιθέμενη στην ανωτέρω σκέψη 67 νομολογία, να λάβει υπόψη στοιχεία που περιέρχονται σ' αυτή μετά την εκπνοή των ταχθεισών προθεσμιών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν μπορούσε λογικώς να υποστηρίξει, όπως όμως έπραξε με την τηλεομοιοτυπία της 25ης Αυγούστου 2003 και προκειμένου να στηρίξει την άρνησή της για επανεξέταση του ζητήματος των υποπροϊόντων, ότι η τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002 ήταν εκπρόθεσμη.
- 119 Προκειμένου, δεύτερον, περί του προβαλλομένου από την Επιτροπή, με την τηλεομοιοτυπία της 25ης Αυγούστου 2003, εκπρόθεσμου χαρακτήρα του αιτήματος αφαιρέσεως της αξίας πωλήσεως των υποπροϊόντων, αίτημα που διατυπώθηκε, κατά την Επιτροπή, μόλις στις 22 Απριλίου 2003, δηλαδή μετά τον προσωρινό κανονισμό, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, μολονότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να έχει εκφραστεί με περισσότερες λεπτομέρειες στις απαντήσεις της στο ερωτημα-

τολόγιο αντιντάμπινγκ, το αίτημα αφαιρέσεως του κόστους των υποπροϊόντων προέκυπτε, παρ' όλ' αυτά, σαφώς από την τηλεομοιοτυπία της 18ης Νοεμβρίου 2002, η οποία, όπως μνημονεύεται στην ανωτέρω σκέψη 73, περιελάμβανε αίτημα να καθοριστεί το κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης για την περίοδο έρευνας στα [απόρρητο] CNY και όχι στα [απόρρητο] CNY, δηλαδή μείωση κατά [απόρρητο] CNY αντιστοιχούσα, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, στο κόστος παραγωγής των υποπροϊόντων για την περίοδο έρευνας. Επομένως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, υπό τις συγκεκριμένες εν προκειμένω περιστάσεις, η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν μπορούν να προσάψουν στην προσφεύγουσα την αποστολή συμπληρωματικών στοιχείων, εφόσον μόνο στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού η τελευταία πληροφορήθηκε σχετικά με το ότι η Επιτροπή δεν είχε αντιληφθεί αυτό το αίτημα αφαιρέσεως. Επομένως, η προσφεύγουσα μπορούσε να προσκομίσει, μετά τον κανονισμό αυτό, τέτοια στοιχεία που θα στήριζαν το αίτημά της αφαιρέσεως του κόστους των υποπροϊόντων, ειδικότερα με το έγγραφό της της 22ας Απριλίου 2003, οπότε η Επιτροπή υποχρεούνταν να προβεί σε επιμελή επανεξέταση, περιλαμβάνουσα στην ανάγκη συμπληρωματικούς ελέγχους. Υπό τις ειδικές εν προκειμένω περιστάσεις, αντίθετη θέση θα κατέληγε στο να στερηθεί νοήματος και πρακτικής αποτελεσματικότητας το μετά τον προσωρινό κανονισμό μέρος της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

- 120 Ο ισχυρισμός του Συμβουλίου ότι ορισμένα έγγραφα —κυρίως λογιστικού χαρακτήρα κοινοποιηθέντα από την προσφεύγουσα στις 23 και 25 Ιουλίου 2003 — προσκομίστηκαν μόνο στα κινεζικά πρέπει και αυτός να απορριφθεί για τους ακόλουθους λόγους. Ασχέτως του ζητήματος ποιος έφερε την υποχρέωση μεταφράσεως των εν λόγω εγγράφων, ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να αποκλείσει το γεγονός ότι, στη συγκεκριμένη αλληλουχία της υπό κρίση υποθέσεως, στην Επιτροπή εναπέκειτο, ως διενεργούσα έρευνα αρχή και ενόψει των σχολίων της προσφεύγουσας της 22ας Απριλίου 2003 επί του προσωρινού κανονισμού, να αρχίσει αμέσως πλήρη και επιμελή εξέταση της θέσεως που είχε υιοθετηθεί στο πλαίσιο του κανονισμού αυτού σχετικά με τα υποπροϊόντα. Έτσι η Επιτροπή θα μπορούσε, έστω και αν υποθεθεί ότι η προσφεύγουσα έφερε μια τέτοια υποχρέωση, να απαιτήσει από την τελευταία να συνοδεύσει τα προσκομισθέντα έγγραφα μεταφρασμένα. Όμως, η Επιτροπή δεν έλαβε καμία πρωτοβουλία για μια τέτοια επανεξέταση. Η προσφεύγουσα είναι αυτή που απέστειλε στην Επιτροπή έγγραφα που η τελευταία δεν είχε ζητήσει. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν μπορούν να ισχυρίζονται ενώπιον του Πρωτοδικείου έλλειψη μεταφράσεως προκειμένου να δικαιολογήσουν την άρνηση εξετάσεως των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα εγγράφων μετά τον προσωρινό κανονισμό, λαμβανομένου εξάλλου υπόψη ότι αυτός ο λόγος δεν προβλήθηκε από την Επιτροπή με την τηλεομοιοτυπία της 25ης Αυγούστου 2003.

121 Το τέταρτο προβαλλόμενο από το Συμβούλιο επιχείρημα στηρίζεται στο ότι τα εξετασθέντα επιτοπίως έγγραφα ανέφεραν ότι το κόστος των υποπροϊόντων είχε κατά τρόπο άμεσο επιμεριστεί στα εν λόγω υποπροϊόντα. Τα έγγραφα που παραδόθηκαν στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της επισκέψεως ελέγχου και τα οποία είναι δυνατό να αφορούν το επιχείρημα αυτό είναι τέσσερα. Πρόκειται, πρώτον, για ένα έγγραφο με τίτλο «Πίνακας υπολογισμού του κόστους της παραγωγής της Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd» (Product cost calculation table of Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα A19 του δικογράφου της προσφυγής (στο εξής: έγγραφο A19), δεύτερον, για ένα έγγραφο με τίτλο «Κόστος παραγωγής — Περίοδος έρευνας» (Cost of production IP), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα A20 του δικογράφου της προσφυγής (στο εξής: έγγραφο A20), τρίτον, για ένα έγγραφο με τίτλο «Λογιστικό βιβλίο των τελικών προϊόντων για την π-κρεσόλη» (Ledger of finished products for paracresol), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα A21 του δικογράφου της προσφυγής (στο εξής: έγγραφο A21), και, τέταρτον, για ένα έγγραφο με τίτλο «Στατιστικές του κόστους των οικείων προϊόντων κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας» (Cost statistics of products concerned during the investigation period), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα A22 του δικογράφου της προσφυγής (στο εξής: έγγραφο A22). Τα έγγραφα αυτά είναι όλα πίνακες με αριθμητικά στοιχεία.

122 Προκειμένου περί του εγγράφου A19, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι σχετικές επικρίσεις της Επιτροπής τις οποίες επαναλαμβάνει και το Συμβούλιο στο υπόμνημά του αντικρούσεως ουδόλως εξηγούν τον λόγο για τον οποίο η Επιτροπή θεώρησε ότι το έγγραφο αυτό δήλωνε ότι το κόστος των υποπροϊόντων είχε κατά τρόπο άμεσο επιμεριστεί σ' αυτά τα υποπροϊόντα. Παρατηρείται συναφώς ότι, αμέσως μετά τις επικρίσεις αυτές, το Συμβούλιο, με το υπόμνημά του αντικρούσεως, προσθέτει ότι «για να διασαφηνιστεί το ζήτημα των υποπροϊόντων και να καθοριστεί ο τρόπος ενεργείας, οι επιφορτισμένοι με την έρευνα υπάλληλοι της Επιτροπής ρώτησαν την προσφεύγουσα [...] εάν επιμέριζε κατά τρόπο άμεσο το σχετικό κόστος σε συνάρτηση με τις αποδόσεις». Μόνον «έχοντας υπόψη την απάντηση [της προσφεύγουσας] η Επιτροπή θεώρησε ότι ολόκληρο το κόστος που μνημονευόταν στο [...] έγγραφο A19 αφορούσε μόνον το οικείο προϊόν και εξ αυτού

συνήγαγε ότι ουδείς λόγος συνέτρεχε να αφαιρεθεί οτιδήποτε από τα δηλωθέντα ποσά ως κόστος παραγωγής της π-κρεσόλης».

- 123 Επομένως, προκύπτει ότι δεν είναι το περιεχόμενο του εγγράφου Α19 αυτό που ώθησε την Επιτροπή να θεωρήσει ότι το κόστος των υποπροϊόντων είχε κατά τρόπο άμεσο επιμεριστεί σ' αυτά, αλλά μόνον ο τρόπος με τον οποίο αντιλήφθηκε η Επιτροπή την απάντηση της προσφεύγουσας στο τεθέν σχετικώς ερώτημα.
- 124 Προκειμένου περί των εγγράφων Α20 και Α21, από το υπόμνημα αντικρούσεως του Συμβουλίου σαφώς προκύπτει ότι τα έγγραφα αυτά ούτε ζητήθηκαν ούτε εξετάστηκαν από την Επιτροπή για τις ανάγκες της απαντήσεως που έπρεπε να δοθεί στο ζήτημα των υποπροϊόντων.
- 125 Προκειμένου περί του εγγράφου Α22, το Συμβούλιο επισημαίνει, στο υπόμνημά του αντικρούσεως, ότι η Επιτροπή «δεν αναφέρθηκε στο έγγραφο αυτό που είχε ειδικώς ετοιμαστεί όταν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το συνδεδεμένο με τα υποπροϊόντα κόστος είχε ήδη επιμεριστεί σε αυτά τα υποπροϊόντα».
- 126 Γενικότερα και όπως εκτίθεται στην ανωτέρω σκέψη 83, η εκ μέρους του Συμβουλίου περιγραφή του τρόπου που πραγματοποιήθηκε η επίσκεψη ελέγχου αποκαλύπτει ότι η Επιτροπή, άπαξ και πίστεψε ότι είχε λάβει από την προσφεύγουσα την επιβεβαίωση του άμεσου επιμερισμού του κόστους των υποπροϊόντων, επέδειξε αδιαφορία για τα τέσσερα προμνημονευθέντα έγγραφα.

- 127 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι στερείται βάσεως ο ισχυρισμός της Επιτροπής, ιδίως κατά την ακρόαση της 19ης Μαΐου 2003, που επαναλήφθηκε αυτολεξεί στην αιτιολογική σκέψη 12 του προσβαλλομένου κανονισμού, ισχυρισμός κατά τον οποίο από τα προσκομισθέντα κατά την επίσκεψη ελέγχου έγγραφα καταδεικνυόταν ότι δεν έπρεπε να αφαιρεθεί το κόστος των υποπροϊόντων.
- 128 Σε τελευταία ανάλυση, από την εξέταση των τεσσάρων προμνημονευθέντων επιχειρημάτων του Συμβουλίου προκύπτει ότι η Επιτροπή, και στη συνέχεια το Συμβούλιο, κακώς αρνήθηκαν να επανεξετάσουν σοβαρά, μετά τον προσωρινό κανονισμό, το ζήτημα της σωστής αντιμετώπισης του κόστους των υποπροϊόντων που είχε ληφθεί υπόψη στο στάδιο αυτό, πράγμα που είχε ως συνέπεια να εξακολουθήσουν να υφίστανται, στο στάδιο του προσβαλλομένου κανονισμού, τα αποτελέσματα της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και της παραβάσεως της υποχρεώσεως επιμελούς εξετάσεως που είχαν σημειωθεί στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού.
- 129 Το Πρωτοδικείο διευκρινίζει ότι ουδόλως πρόκειται για τον ισχυρισμό ότι το Συμβούλιο όφειλε να προβεί, όσον αφορά την υπό κρίση περίπτωση, στη ζητηθείσα από την προσφεύγουσα αφαίρεση ενόψει μόνον των στοιχείων που είχαν δοθεί από την τελευταία τόσο πριν όσο και μετά τον προσωρινό κανονισμό. Το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να προδικάσει τη λύση στην οποία θα κατέληγε μια τέτοια επιμελής επανεξέταση. Ούτε άλλωστε πρόκειται για τον ισχυρισμό ότι αυτά τα στοιχεία ήταν άριστης ποιότητας και μπορούσαν να γίνουν αποδεκτά χωρίς έλεγχο, αλλά μόνον να κριθεί ότι, υπό τις συγκεκριμένες εν προκειμένω περιστάσεις και υπό το φως αυτών των στοιχείων, η Επιτροπή και το Συμβούλιο όφειλαν να θεωρήσουν ότι η υιοθετηθείσα στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού θέση είχε ληφθεί κατά τρόπο βιαστικό και ότι ήταν αναγκαίο για αυτούς, ενόψει της υποχρεώσεώς τους επιμελούς εξετάσεως και προκειμένου να καταλήξουν σε εύλογο επιμερισμό της κανονικής αξίας, να επανεξετάσουν προσεκτικά το ζήτημα των υποπροϊόντων.
- 130 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι, ενόψει του συγκεκριμένων εν προκειμένω περιστάσεων, η Επιτροπή και το Συμβούλιο παρέβησαν, τόσο πριν όσο

και μετά τον προσωρινό κανονισμό, τις υποχρεώσεις τους, όπως υπενθυμίζεται με την παρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 64 νομολογία, να λάβουν υπόψη όλες τις ασκούμενες επιρροή περιστάσεις και να εκτιμήσουν τα στοιχεία του φακέλου με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι η κανονική αξία προσδιορίστηκε κατά τρόπο εύλογο.

- 131 Επομένως, πρέπει να ακυρωθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του δευτέρου και τρίτου λόγου ακυρώσεως ούτε να δεχθεί το αίτημα της προσφεύγουσας για προσκόμιση από την Επιτροπή των υπολογισμών που στηρίζουν την εκ μέρους του οργάνου αυτού εκτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 132 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει αυτό να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τα αιτήματα της τελευταίας.
- 133 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων ακόμα και όταν είναι άλλως από τους αναφερόμενους στο δεύτερο εδάφιο, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Επομένως, η Επιτροπή και η DKL, παρεμβαίνουσες υπέρ του Συμβουλίου, θα φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 1656/2003 του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές π-κρεσόλης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα.**
- 2) Το Συμβούλιο φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά της προσφεύγουσας.**
- 3) Η Επιτροπή και Degussa Knottingley Ltd φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.**

Βηλαράς

Martins Ribeiro

Jürimäe

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουλίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

M. Βηλαράς